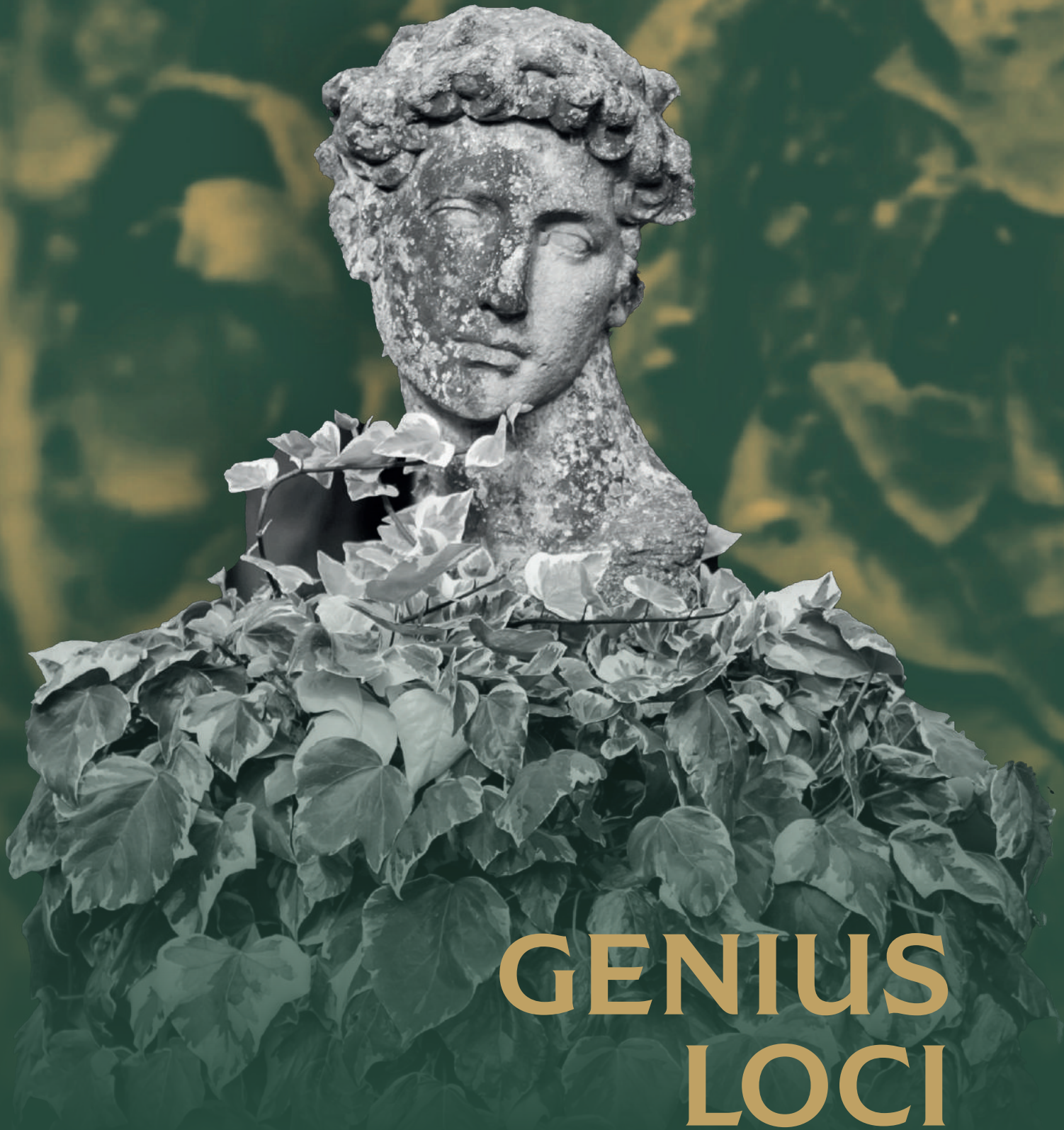

FESTIVAL
PERELADA

GENIUS
LOCI

GENIUS LOCI

RAFAEL R. VILLALOBOS & XAVIER SABATA

A partir de *The Lost Garden*, de Jorn de Précý. Versió lliure
de Rafael R. Villalobos

Músiques de John DOWLAND, Henry PURCELL
i Ralph VAUGHAN WILLIAMS

Xavier SABATA, contratenor, actor i co-creador
Jonas NORDBERG, arxillaüt, actor
Liam BYRNE, viola da gamba, electrònica
Cachito VALLÉS, artista visual
Rafael R. VILLALOBOS, co-creador, direcció d'escena, disseny
de vestuari, il·luminació i escenografia

Encàrrec i producció del Festival Perelada.

Agraïment especial a Joaquín García.

Agraïments a:

MIRADOR DEL CASTELL

05.07.25

PROGRAMMA

I. TEMPS

John ECCLES (1668 – 1735)

Restless in thought, d'A Collection of Songs, 1704

Ralph VAUGHAN WILLIAMS (1872 – 1958)

Whither must I wander, de Songs of Travel, 1904

II. ESPAI

Henry PURCELL (1659 – 1695)

Music for a while, música incidental per Edipo, 1692

John DOWLAND (1563 – 1626)

Flow my tears, de Second Book of Songs, 1602

Ralph VAUGHAN WILLIAMS

Bright is the ring of words, de Songs of Travel, 1904

III. MATÈRIA

Daniel PURCELL (1664 – 1717)

Morpheus, thou gentle god, d' Iphigenia, 1699

IV. ANTIMATÈRIA

Henry PURCELL

O Solitude, de Comes Amoris, 1987

V. GENIUS LOCI

Henry PURCELL

If music be the food of love, d'Orpheus Britannicus, 1698

When I am laid, de Dido and Aeneas, 1688

PERDRE'S AL JARDÍ

“L’Univers, des d’ara, ja no conté misteris” Hi ha res més aterridor que aquesta frase? Aquesta és la pregunta davant la qual l’autor -¿fictici?, ¿real?- d’*El jardí perdut* (1912) ens col·loca abans de convidar-nos a perdre’ns entre les diverses sendes de Greystone, un univers vegetal i filosòfic habitat per criatures màgiques que se situen en plans que desafien la lògica científica per endinsar-se en els misteris de l’espiritualitat en la seva màxima expressió. Què va ser d’aquell món on els genis d’aquell lloc eren adorats i temuts a parts iguals? En quin moment la ciència els va apartar de la nostra quotidianitat?

A cavall entre el tractat de jardineria, l’autobiografia i l’assaig, el breu i alhora inclassificable llibre de Jörn de Précý, per moments místic o nihilista, s’erigeix en una faula meravellosament lúcida del món contemporani, on la no-relació entre aquest i el seu jardiner actua com a espina dorsal d’incomptables reflexions sobre l’experiència humana, i que abasten des del rebuig a la tecnologia a l’exaltació del caos com a ordre natural del cosmos. Al llarg de les seves pàgines, l’autor divaga sense ordre concret entre temes que van de l’urbanisme a la música, disseminats a l’atzar per un camí sense rumb com les llavors que els ocells porten als pics i que acaben obrint-se camí entre la frondositat verda per alegria del vianant.

Endinsar-se a Greystone és endinsar-se en la ment d’un ésser que sembla pertànyer a un altre món, però que en realitat ens resulta tremendament proper i, potser per això, commovedor. Lluny de l’aparença d’*outsider*, podríem considerar l’autor un *insider*, un ésser replegat sobre si mateix que, en el fons, no amaga res més que la més humana de les pors: la por al canvi. En un moment tan crític com ens trobem, amenaçats per conflictes bèl·lics i revolucions tecnològiques, empatitzem amb el nostre protagonista fins al punt d’arribar a considerar-lo un *Dopperlgänger* de la nostra existència, un avantpassat amb què compartim pors, inseguretats i desitjos. Potser part de la seva matèria orgànica coexisteix entre nosaltres reencarnat en la vegetació del seu jardí? És Jörn de Précý part de l’aire que respirem, de l’aigua que bevem?

Creada amb el mateix esperit evocador del text original, més enllà d’una adaptació *Genius Loci* proposa una divagació corpo-musical, una ègloga contemporània que intenta captar l’essència d’una obra que transcendeix definicions, i alhora establir punts de connexió amb el públic d’avui, utilitzant com a vehicles la veu de Xavier Sabata i la Tiorba de Jonas Nordberg. Què queda en tots nosaltres d’aquell jardiner diletant que un cop va trobar per casualitat un cercle de bedolls al bell mig d’un bosc finlandès i des d’aquell moment la raó de la seva existència?

RAFAEL R. VILLALOBOS
Director d’escena

DE PASSEIG PEL JARDÍ PERDUT

El director d'escena i dramaturg Rafael R. Villalobos defineix l'espectacle *Genius Loci* com a "paisatges sonors en cinc quadres per a contratenor, corda pinçada i electrònica", dividits en *Temps, Espai, Matèria, Antimatèria* i *Genius Loci*. Aquesta és la descripció formal, però i ha bastant més darrera d'aquest recital dramatitzat. "*Genius Loci* proposa una divagació corpo-musical, una ègloga contemporània que intenta captar l'essència d'una obra que transcendeix definicions", assegura el *regista* sevillà, "i ahora establir punts de connexió amb el públic d'avui, utilitzant com a vehicles la veu de Xavier Sabata i l'arxillaüt de Jonas Nordberg", sense oblidar la viola da gamba i l'electrònica de Liam Byrne. Un còctel que parla d'un profund amor per la música, el teatre, l'arquitectura, la jardineria i la literatura, i que dona sentit a aquest encreuament existencial amb una dramaturgia inspirada en el llibre *The Lost Garden* de l'escriptor de culte Jorn de Précy, per a molts un àlies d'algú que mai va donar a conèixer la seva veritable identitat.

Però, què s'amaga darrera d'aquest llibre, en aparença, un senzill text sobre parcs, naturalesa i urbanisme? Amb els jardins com a escenografia, l'autor descriu els canvis que li toca viure a la societat de la seva època, profunds i que anuncien un nou món llunyà, és clar, del seu ideal de bellesa i d'harmonia, del seu enyorat "*genius loci*" dels romans, l'esperit que protegeix un espai que ell imagina amb un punt salvatge i anàrquic, un jardí que és la parada final d'una societat que ja mai tornarà.

Hi ha investigadors que diuen que Précy va néixer a Reykjavík, Islàndia, el 1835, fill d'una família benestant que el va permetre viatjar per tota Europa fins que es va instal·lar a Anglaterra, a Oxfordshire, on va crear un parc que pretenia fondre naturalesa i existència humana, Greystone, avui desaparegut. El jardí perdut i, per tant, sense el seu esperit, un lloc que s'erigeix com a reflexió de la realitat social victoriana, però també de la actual; el jardí perdut com a inspiració per fer música i teatre. En aquest espectacle, els músics/actors, dins el marc visual de l'artista Cachito Vallés, materialitzen el discurs de Villalobos –responsable de la direcció d'escena i dels dissenys de vestuari, il·luminació i escenografia–, embastat sobre la base de músiques concebudes per alguns del més grans compositors britànics de la història en un arc temporal que abasta gairebé cinc segles, noms que destaquen, sobre tot, per tenir en comú haver escrit música escènica i incidental per teatre, l'art de la representació més destacat desenvolupat pels anglesos.

Com a tot recital estructurat amb música preexistent, en aquest cas les peces han estat triades per farcir una escena determinada d'una emoció dins d'un context dramàtic. La proposta arrenca amb un contrast d'estils de la mà de John Eccles (1668-1735) i de Ralph Vaughan Williams (1872-1958), dues estètiques separades per una mica més d'un segle que donen forma al quadre I, *Temps*. Del primer autor, contemporani d'altres de més divulgats com ara John Weldon (1676-1736) o, sobre tot, el diví Henry Purcell (1659-1695), s'interpretarà "*Restless in thought disturb'd in Mind*" d'*A Collection of Songs* (1704), obrint l'apartat musical amb una reflexió sobre el temps. Ralph Vaughan Williams va ser un nom fonamental de la música britànica de la primera meitat del segle passat; entre el 1901 i el 1904 va escriure la col·lecció de cançons *Songs of Travel* que posa en música poemes de l'escocès Robert Louis Stevenson (1850-1894) que formen part del llibre *Songs of Travel and Other Verses* publicat el 1895. Entre d'altres, Vaughan Williams tria "*Whither Must I*

Wander” i “*Bright is the ring of words*”, dues peces carregades de malenconia i... També d’esperança? La primera d’elles complementa l’obra de Eccles al quadre I i la segona conclou el quadre II de l’espectacle, *Espai*, que comença amb el gran Henry Purcell, el més important compositor del barroc anglès que agafa protagonisme a la proposta primer amb la popular “*Music for a while*”, moment destacat de la música incidental composta el 1692 per a l’obra teatral *Oedipus*, amb llibret de John Dryden (1631-1700) i Nathaniel Lee (1653-1692). Abans de la cançó de Vaughan Williams completa l’escena un altre gran de la música anglesa que tampoc podia faltar en aquesta mirada a aquest repertori, l’autor renaixentista John Dowland (ca.1563-1626), de qui s’ha inclòs “*Flow my tears*”, una de les 22 cançons del *Second Booke of Songes or Ayres* editat el 1600.

Una peça del poc conegut germà petit (o cosí) d’Henry Purcell, Daniel Purcell (1664-1717), és el centre del III quadre, *Matèria*, específicament “*Morpheus thou gentle*”, de la música incidental d’*Achilles, or Iphigenia in Aulis* estrenada el 1699 al Theatre Royal de Londres i publicada al llibre *A collection of the choicest songs and dialogues* aparegut en torn al 1720.

El quadre IV, *Antimatèria*, el conformen dues cançons que, un altre cop, juxtaposen estètiques dispars, una del segle XX i l’altra del barroc, però que uneix els dos més importants operistes anglesos de tots els temps. En aquest cas el salt temporal no és més que un reflex de la pròpia història de la música britànica que al barroc tardà, al classicisme i al romanticisme va produir poc i res de música pròpia optant per *importar* el bo i millor de la producció europea.

Les últimes dues peces musicals, les que donen forma al cinquè i darrer quadre, *Genius Loci*, són també de Purcell: “*If Music Be the Food of Love*”, escrita el 1692 sobre un text de Henry Heveningham (1651-1700) i recollida a l’*Orpheus Britannicus*, una col·lecció de cançons per a una, dues i tres veus; i una escena operística fonamental de tota la història del gènere, el lament de la reina Dido “*When I am Laid in Earth*” de l’òpera *Dido and Aeneas* escrita entre els anys 1677 i 1688 i estrenada a Londres al col·legi de nenes Josias Priest’s Girls’ School el 1689. L’òpera més coneguda del compositor compta amb llibret de Nahum Tate (1652-1715), inspirat en Virgil. Aquest fragment tan expressiu conclou els paisatges sonors en cinc quadres que proposa aquest espectacle, un passeig privilegiat per una delicada selecció del repertori anglès i una invitació a recórrer, al mateix temps, la bellesa d’un jardí perdut per sempre més.

Pablo MELÉNDEZ-HADDAD
Periodista, historiador i crític musical

RAFAEL R. VILLALOBOS

DIRECCIÓ D'ESCENA

Guanyador del Premi Europeu de Direcció Operística (Viena, 2013) i nominat als International Opera Awards (Londres, 2016), el sevillà Rafael R. Villalobos ha estat destacat pel Financial Times com una de les veus amb més projecció de la direcció operística internacional. Finalista de l'Independent Opera at Sadler's Wells i artista resident a la Real Academia de España a Roma, l'any 2019 rep el Premi de la Fundació Princesa de Girona de les Arts i les Lletres i el Premio Andaluces del Futuro (Grup Joly), a més de dos premis especials al Ring Award de Graz i el YAM Award a Estocolm al millor projecte d'òpera per a públic jove.

Atret precoçment per l'òpera, va estudiar al Conservatori Cristóbal de Morales, de la seva ciutat natal. Llicenciat en art dramàtic per la RESAD i màster amb honors a la Universitat de Barcelona i l'ESMUC, amplia els seus estudis a la Central School of Speech and Drama de Londres. Director, dramaturg, escenògraf, figurinista, il·luminador i productor, ha creat produccions per al Teatro Real (Madrid), Gran Teatre del Liceu (Barcelona), Theater an der Wien (Viena), La Monnaie (Brussel·les), Opéra Orchestre National Montpellier o el Teatro Massimo (Palerm), entre altres coliseus d'Itàlia, França, Alemanya, Bèlgica, Àustria, Suècia, Hongria i el Regne Unit.

Va debutar l'any 2018 al Festival Perelada amb *Acis et Galatée* de Händel, i va tornar el 2021 amb *Orlando*, del mateix compositor.

Entre els seus darrers projectes cal destacar *Un Ballo in Maschera* de Verdi (Les Arts, València), *Iphigénie en Tauride* de Gluck (Anvers, Bèlgica, i Maestranza, Sevilla), *Otello* de Verdi (Göteborg, Suècia), *Orlando* de Händel (Colònia, Alemanya) o *La Vida Breve* de Falla / *Tejas Verdes* de Torres (Teatro Real, Madrid), alhora que prepara noves produccions per a La Monnaie (Brussel·les), Staatsoper de Berlín o el Teatro de la Zarzuela.

No dirigit mai *Tristan und Isolde*: davant aquesta obra mestra prefereix relaxar-se i deixar-se portar.

**XAVIER
SABATA**
CONTRATENOR

El contratenor català Xavier Sabata es va formar com a actor a l'Institut del Teatre de Barcelona abans d'estudiar cant a l'Escola Superior de Música de Catalunya i a la Musikhochschule de Karlsruhe.

Les produccions operístiques l'han portat a actuar als teatres d'òpera més prestigiosos del món, incloent-hi el Teatro Real de Madrid, el Liceu de Barcelona, el Théâtre des Champs-Élysées de París, l'Staatsoper Unter den Linden de Berlín, l'Staatsoper de Viena, el Theater an der Wien de Viena, l'Òpera de Frankfurt, l'Òpera de Lió, el Teatro La Fenice de Venècia i el Grand Théâtre de Ginebra.

En l'escenari operístic d'aquesta temporada, Xavier interpreta els papers d'*Orlando* de Händel per a l'Òpera de Colònia, el *Juli Cèsar* per al Liceu de Barcelona i diversos papers en una nova producció anomenada *I Grotteschi*, composta amb música de Claudio Monteverdi de *L'Orfeo*, *Il ritorno d'Ulisse in patria* i *L'incoronazione di Poppea* a La Monnaie, sota la direcció de Rafael R. Villalobos i la batuta de Leonardo García Alarcón.

El repertori de Sabata va de Cavalli i Monteverdi i els herois de l'òpera barroca fins a les obres contemporànies. Alguns papers recents han estat Bertarido a *Rodelinda* de Händel, amb Claus Guth a les ordres de Stefano Montanari a l'Òpera de Lió, i també al Teatro Municipal de Santiago de Xile; Ottone a *L'incoronazione di Poppea* de Monteverdi, a les ordres de Diego Fasolis a l'Staatsoper Unter den Linden, a la Wiener Staatsoper en la producció de Jan Lauwers a les ordres de Pablo Heras-Casado, i al Liceu de Barcelona en la producció de Calixto Bieito a les ordres de Jordi Savall; Endimione a *La Calisto* dirigida per David Alden amb Ivor Bolton al Teatro Real de Madrid; l'estrena mundial de *L'enigma di Lea* al Gran Teatre del Liceu de Barcelona; el paper principal de *Rinaldo* de Händel al Théâtre des Champs-Élysées i el paper principal d'*Orlando* al Festival Perelada.

Actua habitualment en moltes de les principals sales de concert internacionals i festivals, com ara el Salzburg Festival, el Festival d'Aix-en-Provence, l'Innsbruck Festival of Early Music i el Halle, Gottingen i Dresdner Musikfestspiele.

Manté una col·laboració estreta amb el grup català Vespres d'Arnadí i amb en Dani Espasa. Recentment, han publicat un àlbum anomenat *inVISIBILI*, en el qual destaquen obres oblidades del Barroc. La seva àmplia discografia amb grans segells com Virgin Classics/EMI i Decca inclou enregistraments de les òperes de Händel *Faramando*, *Arminio*, *Ottone*, el multiguardonat enregistrament d'*Alessandro* i el paper principal de *Tamerlano*. The Guardian ha descrit el seu disc en solitari *Bad Guys* com "un dels recitals més intel·ligents i impactants dels darrers anys". També ha participat a l'elenc de la *Gala Night of Countertenors*, juntament amb Max Emanuel Cenčić, Yuriy Mylenko i Franco Fagioli, editat per DECCA. A més de les seves actuacions a l'escena operística, Xavier és un apassionat del *Lied* i ha enregistrat fa poc *Winterreise* de Schubert per al segell Berlin Classics.

Xavier Sabata va debutar al Festival Perelada el 2014 amb el recital *Furioso, o rere les passes d'Orlando*. El 2016 ho va fer amb l'espectacle *Alexandre el Gran, l'home que va conquerir el món* i el 2018 va tornar com Artista Resident amb l'òpera *Rinaldo* de Händel i amb l'espectacle *El Bis*. L'any 2021 va protagonitzar *Orlando* de Händel amb direcció escènica de Rafael R. Villalobos i direcció musical de Dani Espasa. El passat 2022 va participar a la nova producció del festival, *The Fairy Queen* de Purcell, el 2023 torna amb *La Giuditta*, d'Alessandro Scarlatti i l'any 2024 va actuar a l'oratori *San Giovanni Battista*, d'Alessandro Stradella.

© Jens Setzmann

JONAS NORDBERG

ARXILLAÜT

Graduat per la Universitat Mozarteum de Salzburg i el Royal College of Music d'Estocolm, el llaütista Jonas Nordberg manté una activa carrera internacional, havent actuat en més de 25 països. Els seus compromisos abasten recitals en solitari, música de cambra, produccions escenificades i treballs amb grans conjunts.

Els seus programes de recital en solitari inclouen música de John Dowland, obres de tiorba de Robert de Visée, repertori de llaüt francès juntament amb composicions de Silvius Leopold Weiss i les obres inventives del virtuós italià Giovanni Girolamo Kapsperger. Aquests programes sovint s'entrellacen amb peces de compositors contemporanis, creant un paisatge sonor ric i una àmplia gamma de possibilitats expressives.

Ha publicat tres àlbums en solitari amb aclamació de la crítica i ha contribuït a més de vint enregistraments de conjunt durant els darrers quinze anys. El seu treball en solitari es publica exclusivament a BIS Records.

Juntament amb la soprano Ruby Hughes, interpreta tot el repertori de cançons per a llaüt, amb un enfocament particular en l'època isabelina i la monodia italiana. En col·laboració amb el violista Liam Byrne, explora la música de Marin Marais i altres compositors francesos, combinant repertori històric amb obres contemporànies per a tiorba, viola i electrònica. En l'àmbit de la música de cambra, treballa regularment amb conjunts com El Gran Teatro del Mundo, CONTINUUM i Orfeus Barock Stockholm, on també és director artístic.

Nordberg té una llarga col·laboració amb el coreògraf Kenneth Kvarnström, que ha donat lloc a sis grans obres escèniques en els darrers anys. La intersecció de la música barroca i la dansa contemporània aporta una nova dimensió a la música: transforma les obres solistes en música de cambra visual i afegeix capes de comunicació a través de gestos físics i moviment.

També actua amb conjunts destacats de l'època com l'Akademie für Alte Musik Berlin, Collegium Vocale Gent, Orchestra of the Age of Enlightenment, London Handel Orchestra, Concerto Copenhagen, Orfeo 55, Drottningholm Baroque Ensemble, Armonia Athenea, Insula Orchestra, Concerto Köln, Camerata Øres, i Rebaroques. Les seves col·laboracions amb orquestres modernes inclouen l'Aurora Orchestra, la Mozarteum Orchester Salzburg, l'Orquestra Simfònica de Göteborg, l'Orquestra Simfònica de la Ràdio Sueca, la Filharmònica de Rotterdam, el Suec Wind Ensemble, l'Ensemble 1B1, l'Orquestra Simfònica d'Aalborg i l'Orquestra Simfònica de Gävle.

Entre les sales on ha actuat recentment hi ha el BAM (Nova York), la Philharmonie de Paris, el Concertgebouw (Amsterdam), la Philharmonie de Berlin, el Palau de la Música Catalana (Barcelona), el Teatre alla Scala, el Wigmore Hall, el Kioi Hall (Tòquio), el Shanghai Oriental Art Centre, la Royal Opera House (Londres), el King's Place (Londres) i el Drottningholm Court Theatre.

Jonas Nordberg debuta al Festival Perelada.

LIAM BYRNE

VIOLA DA GAMBA

L'intèrpret de viola de gamba i dissenyador de so Liam Byrne va començar els seus estudis als vint anys tocant i gravant amb molts dels principals conjunts de música antiga d'Europa, especialment amb els consorts de viola Phantasm, Concordia i Fretwork. Va passar la seva trentena col·laborant amb artistes més enllà dels límits del barroc, com ara el músic electrònic Valgeir Sigurdsson, la vocalista Mara Carlyle, els violinistes tradicionals Martin Hayes i Cleek Schrey, o participant en nous conjunts de música com ara la London Contemporary Orchestra, Crash Ensemble (IRL), B.O.X. (BE) i stargaze (DE). Nombrosos compositors han escrit per a Liam, com ara Nico Muhly, Donnacha Dennehy, David Lang, Edmund Finnis, Christian Wolff, Errollyn Wallen, Max Andrzejewski, Greg Saunier i molts altres. Ha gravat amb bandes que van des d'Efterklang fins a Damon Albarn i Mx Justin Vivian Bond, i també ha creat instal·lacions sonores per al Victoria & Albert Museum, el Podium Festival Esslingen i en col·laboració amb l'escultor cinètic Harrison Pearce per a nombroses galeries. S'ha especialitzat en la creació i adaptació d'obres per a àudio immersiu multicanal, i va ser convidat pel King's Place de Londres el 2023 i pel Southbank Centre el 2025 per ser un dels primers artistes a estrenar els seus nous sistemes d'àudio immersiu. És membre del col·lectiu d'artistes islandesos i segell discogràfic Bedroom Community, amb el qual ha publicat diversos enregistraments, incloent-hi el seu àlbum debut en solitari, *Concrete*, el 2019.

Ara viu a Berlín i duu a terme una activa carrera com a solista i de cambra, actuant sovint en duet amb el llaütista Jonas Nordberg i amb l'Ensemble Continuum. El 2021 va completar un doctorat en interpretació experimental de música barroca al Victoria & Albert Museum de Londres. També té títols en interpretació i musicologia de les universitats d'Indiana i Oxford, i ha aparegut diverses vegades com a presentador convidat a BBC Radio 3. L'abril de 2024, va rebre la prestigiosa beca Glenn Gould Bach de la Fundació Philip Loubser i la ciutat de Weimar, per dur a terme un projecte de dos anys sobre estètica sonora i d'enregistrament centrat en la música antiga anglesa per a viola de lira.

Liam Byrne debuta al Festival Perelada.

**CACHITO
VALLÉS**
ARTISTA VISUAL

Cachito Vallés (Sevilla, 1986) és artista visual i enfoca la seva investigació plàstica en els conceptes de l'espai i el temps, als quals s'apropa des de diferents perspectives que es recolzen en dos preceptes: el científic i el filosòfic. Les seves obres s'aborden des de l'experiència, fet que li permet ramificar les seves bases conceptuals en qüestions precises associades a aquestes idees, com ho són la transcendència, el posicionament, l'esdevenir, l'espiritual, l'esdeveniment, l'accident, el traçat, l'immaterial i l'ontològic. L'ús que fa de la plàstica i de la imatge, li permet manipular des d'allò visual una incidència emocional de l'experiència plàstica, mitjançant mecanismes de reacció que combinen el moviment, la llum, la imatge, el so i l'abordatge físic del lloc. Per fer-ho, es val d'un ampli espectre de llenguatges, materials i processos que busquen constantment un equilibri entre l'estètica i allò conceptual. Els seus últims projectes han adoptat derives de caràcter metafísic, on els elements terrenals, l'estructura, el moviment i la programació prenen un paper important per a què la seva combinació doni lloc a peces que li permeten explorar diferents medis i processos, i per investigar de forma empírica i instintiva les idees i les formes en sintonia plàstica cap a una coherència diferencial reconeixible.

Ha realitzat exposicions individuals a la Galeria Luis Adelantado (València), ECCO (Cádiz), al Museu Carmen Thyssen (Màlaga), ICAS (Sevilla), CAC (Màlaga), la Sala Negra del Palacio del Almirante (Granada), el Centre de Creació Contemporània d'Andalusia (Córdoba), la Sala Santa Inés (Sevilla), ArteSantander, al MAD (Antequera, Màlaga), la Fundació Newcastle (Murcia), la Mostra d'Art Contemporani (Doña Mencía, Córdoba), la Galeria Weber-Lutgen (Sevilla), i a l'Espai GB (Sevilla). Entre les exposicions col·lectives i ferietats d'art, destaquen el CAAC (Centre Andalus d'Art Contemporani) (Sevilla), ARCO_Madrid (Luis Adelantado), Pabellón Pelicano (Sevilla), CAC Vélez Málaga, Colegi d'Aparelladors de Sevilla, UPV (València), Centre de Creació Contemporània d'Andalusia (Córdoba), Sala Vimcorsa (Córdoba), Museu Rus de Màlaga (Màlaga), Museu d'Art Contemporani de Genalguacil (Màlaga), Centre POMPIDOU (Màlaga), ZsonaMACO (Mexico D.F.), Fundació Valentín de Madariaga (Sevilla), Galeria Rafael Ortiz (Sevilla), Sala La Vicaría (Puente de Génave), CICUS (Sevilla), Galeria JM (Màlaga), Sala Ortega Brú (San Roque, Cadis), Galeria Yusto/Giner (Marbella), CAC Màlaga, Centre de congressos de Messe de Viena (Viena, Àustria). Ha rebut premis i beques, com la residència al Centre de Creació Contemporània d'Andalusia (Córdoba), ajudes a la producció del Programa Iniciar (Junta d'Andalusia) (Sevilla i Granada), residència a Encuentro de Arte de Genalguacil 2018 (Genalguacil), A SECAS a les Jornades de Arte Contemporáneo (CAAC) (Sevilla), XIX CALL (Galeria Luis Adelantado) (València), residència a l'ATELIER SEVILLA (CAAC) (Sevilla), XVIII Mostra d'Art Contemporani (Doña Mencía, Córdoba), XX Concurs Nacional d'Arts Plàstiques (CICUS, Sevilla), i residència a Intervención en el paisaje (Oued Laou, Marruecos). Algunes de les seves obres pertanyen a les col·leccions del Centre Andalus d'Art Contemporani de Sevilla, el CAC de Màlaga, la Col·lecció DKV, la Col·lecció Unicaja o la col·lecció de la Fundació Canària per al Desenvolupament de la Pintura.

Cachito Vallés debuta al Festival Perelada.

**EL FESTIVAL, EN L'EDICIÓ 2025,
AGRAEIX A LES ADMINISTRACIONS
PÚBLIQUES, MECENES I PARTNERS
EL SEU GENERÓS SUPORT I EL
COMPROMÍS AMB LA CULTURA
I LES ARTS:**

Organitzat per:

Presentat per:

Amb el suport de:

Partners principals:

Partners premium:

Partners:

Serveis i productes oficials:

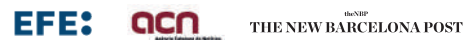
Administracions Públiques:

Mitjans de comunicació oficials:

Mitjans de comunicació col·laboradors:

Agraïments:

Festival Perelada és membre de:

El Festival dóna suport

Formem part de Perelada juntament amb:

www.festivalperelada.com